

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

xviiij. De peculio clericorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

tamen eam commutare voluerit, cum ambarum consensu hoc faciat^a.

Et permutationes rerum Ecclesiasticarum ab antecessore inconsultè factæ à successore emendari poterunt^b.

Causæ autem iustæ ad alienationem rei Ecclesiasticæ esse possunt: veluti si ære alieno ita sit oppressa Ecclesia, ut illi exolueri fructus non sufficiant: si rem alienet, quò meliorem emat: si captiuos Christianos redimere velit: aut si res, quæ alienatur, damno potius & oneri sit Ecclesiæ, quàm emolumento^c.

Sed interdum etsi nulla solennitas in alienatione faciendâ posthabita sit, ab ea tamen resistere licebit, ut si graue dispendium ex ea alienatione ferat Ecclesia: rescindetur enim tunc alienatio per in integrum restitutionem^d.

Sed cum ex suprâ dictis appareat, ne Ecclesiasticis quidem personis licere Ecclesiasticas res alienare, quo detestabilior est iudicanda Principum secularium temeritas, qui falcem in messem alienam iniicere, resq; Ecclesiasticas prophanis sacrilegisque manibus contrectare, easq; iure suo, quasi earum dñi sint, alijs donare nõ dubitarint, atque ita egentium clericorum substantiam rapere, vel qui ab eis hæc petere ausi fuerint: quippe hoc modo tentata irrita esse

omnia ex Concilio Lugdunen-
si iubentur, hocque impium &
temerarium hominum genus à
communione Ecclesiæ exclu-
di^e.

DE PECVLIO Clericorum,

TITVLVS XVIII.

Inquirendum est præterea, si quis presbyterorum de redditibus Ecclesiæ, vel oblationibus, vel votis fidelium, alieno nomine res comparauerit, quia quemadmodum suo, ita nec alieno nomine fraudem facere presbyter de facultatibus Ecclesiasticis potest, quoniã hoc sacrilegium est, & par crimini Iudæ, qui sacras oblationes asportabat, & furabatur^f. Et qui patrimonij nihil habebat presbyter, quo tempore ad sacrum ordinem promotus est, si postea prædium emerit, Ecclesiæ illud acquirit, ad quam inops promotus est^g. Idcirco Episcopus res, quas Ecclesiæ occasione post consecrationem acquisierit, propriæ Ecclesiæ relinquere tenetur^h. Et presbyter, qui diocesim tenet, de his quæ emerit, ipsius Ecclesiæ nomine conficere instrumeta debet, aut ab ea discedereⁱ. Si quis sanè clericorum agellos, vel vineolas sibi parasse sustentandæ vitæ causa probatus fuerit, usque ad obitum suum ea possidere poterit,

L I

^a c. 1. extr. eo.

^b c. 2. de rer. permut.

^c Ab. d. e. nulli.

^d c. p. de reb. Eccl. nõ ali.

^e c. 2. extr. eo. de reb. Eccl.

^f c. inquirendu. de pecu. cle.

^g c. 1. eo. tit.

^h c. 3. eo. tit.

ⁱ c. 2.

fed post eius decessum Ecclesię erunt restituenda, nec testamentario, aut successorio iure cuiquam hæredum pro hæredumve relinqui possunt, nisi forsitan cui Episcopus propter obsequia Ecclesię præstita elargiri voluerit^a.

^a c. fin.

DE TESTAMENTIS,

TITVLVS XIX. ET

ultimus.

Non alienum fuerit hoc loco breuiter etiam de testamentis aliqua retulisse: nam etsi nobis propositum sit hoc volumine ea duntaxat tractare, quæ Pontificij iuris propria sint, tamen quia hæc materia secundum ius nostrum propria quædam præcepta habet à iure civili discrepantia, necessarium esse duximus, ea quoque demonstrare, sed primùm tamè ab ipsis Iureconsultis Cæs. diffinitionem mutuemus.

^b l. i. ff. cod.

Est igitur testamentum nostræ voluntatis iusta sententia de eo quod quis post mortem suam facere voluerit^b: in quo condendo quamvis leges Ciuiles maiorem testium numerum requirant, ius tamen nostrum

A ea quoque testamenta recipit, quæ coram suo presbytero, & tribus vel duabus alijs personis idoneis facta sint, & executionem eis concedit omni consuetudine reiecta, quæ maiore testium numerum desideraret^c.

^c c. cum esset. cod. tit.

Item hoc iure, qui extremam voluntatem suam in alterius dispositionem confert, non videtur intestatus decedere^d. Nec minùs executionem merebitur testamentum ad pias causas, quamvis per verba enunciatiua ad aliud prolata scriptum sit^e.

^d c. cum tibi.

^e c. si. de success. ab intest.

B Sciendùm est, Episcopis, Presbyteris, & alijs clericis, qui per hæreditatem, vel alium modum, intuitu personæ aliquid acquisierint, donare id licere, cui voluerint, dum viuunt: sin antè obierint, quàm hoc fecerint, altaribus, cui seruiunt, omnia perpetuò consecrantur, & in ius eius trahuntur, si nullos consanguineos habeant^f.

^f c. i. de success. ab intest. ubi gl.

III.

DE SACRAMENTIS Ecclesię.

Hæc de rebus sufficiant, nunc de Sacramentis Ecclesię tractemus.

FINIS LIBRI SECVNDI.